

[Kirsten Jacobsen]

for de lejere, som om 10 år eller 15 år skal bo i ejendomme, som til den tid er lige så dårligt vedligeholdt som dem, vi har prøvet at genoprette nu, og så skal man ud med ambulancetjeneste. Det havde været bedre langs ad vejen at sørge for, at ejendommene var i en rimelig vedligeholdelsesstand. Eftersom grundejerne kun har de penge, lejerne betaler i husleje, til at sætte ejendommene i stand for, må det naturligvis, når man har reguleringsleje, være helt givet, at sådan nogle vedligeholdelsesbeløb kan indregnes i huslejen.

Så kommer vi til det for mig allervæsentligste problem, som selvfølgelig er kapitalafkastet. Vi har set både i forslaget til lov om boligbyggeri og i det midlertidige driftsstøtteforslag, hvordan man hæmningsløst øser penge ud til de almennyttige selskaber. Når vi så kommer over til de private grundejere, ja, så sætter sultemetoden ind virkelig effektivt. Her skal der altså bare strammes på skruen. For hvilke andre steder i samfundet har man tilladt sig at fastfryse en indtægt svarende til 1973-niveauet? Ingen steder. Man har oven i købet nu med disse ændringsforslag lavet en generel tilbudspligt, hvorefter lejerne kan overtage ejendommene.

Man må jo vide, at den almindelige rente på et sælgerpantebrev er 9 pct., så det vil sige, at det for den grundejer, som vælger at beholde sin ejendom og leje den ud, er ulovligt overhovedet at få et kapitalafkast, som svarer til en normal rente på et sælgerpantebrev, på trods af at vi alle sammen ved, at markedsrenten ligger og svæver et sted omkring 17-17½-18 pct. Det finder jeg ganske urimeligt, og jeg synes ikke, at folketinget kan være bekendt at lægge en ganske lille del af befolkningen for had på den måde, som man har gjort det den ene gang efter den anden.

Jeg vil håbe, at det på et eller andet tidspunkt lykkes at få en fornuftigere holdning selv i socialdemokratiet. Jeg er klar over, at socialdemokratiet ikke vil lave et frit boligmarked, men når nu socialdemokratiet ikke vil det, så burde socialdemokratiet i hvert fald i anstændighedens navn sige: ja men vi må i hvert fald, så længe vi har de private grundejere, sørge for at give dem rimelige muligheder, og det gør man altså ikke med disse forslag.

I øvrigt kan jeg sige om reguleringslovforslaget, at når fremskridtspartiet har sat en

revisionsparagraf ind i det som et ændringsforslag, så skyldes det ikke, at vi elsker revisionsparagraffer, vi kan faktisk ikke fordrage dem overhovedet. Det er et udtryk for, at hvis man endelig skal gå ind på den tanke, som der har været politisk flertal for her i folketinget i lang tid, nemlig at man, når man skal lave et frit boligmarked, skal lave en overgangsperiode, så skal man også være klar over, at overgangsperioden skal være så kort og ændringerne ske så hurtigt, at man ikke kommer længere væk fra det frie marked, end man var, dengang man standsede. Derfor har vi foreslået en revisionsbestemmelse, som siger, at loven allerede skal tages op til revision i 1981-82 med henblik på en yderligere liberalisering.

Vi har også stillet et ændringsforslag om at udvide antallet af de frie kommuner. Det er også en af de ting, som er gået fuldstændig ud af boligforligsteksten. Hver eneste gang man har lavet et boligforlig siden 1966, så har man udvidet antallet af frie kommuner, fordi man har sagt, at det er et skridt på vejen. En af de største fortalere for at udvide antallet af de frie kommuner har været venstre. Her står ikke et suk, ikke et ord. Man accepterer, at man i dag skal ligge på det samme stade, som man lå på i 1974, nemlig 20.000 indbyggere, det accepterer venstre højt og flot.

Venstre må være klar over, at hvis man, som venstre har sagt tidligere, skal nå det frie boligmarked gennem en gradvis liberalisering, så er de to eneste måder, man kan gøre det på, gradvis at øge antallet af frie kommuner og gradvis at sørge for, at de øvrige reguleringer bliver ophævet.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til venstre, at jeg kan huske, da man kom herind i folketinget efter valget i 1973 og enhver, som kunne regne og tælle, kunne konstatere, at her i folketinget var der faktisk et stort, bredt – i hvert fald så bredt, som det kunne blive på det tidspunkt – flertal for at indføre et frit boligmarked. Da fremskridtspartiet undrede sig meget over, at venstre i stedet for at bruge sit flertal og lave et frit boligmarked lavede forlig med socialdemokratiet, så var venstres svar: ja men det er nødvendigt, fordi et boligforlig her i salen skal være så solidt, at selv tordenevejret ikke kan vælte det. Det skal være så solidt, at det tæller ca. 3/4 af tingets medlemmer. Sådan sagde venstre, dengang